

Βασίλης Πουλάκης

Χειρουργός Ουρολόγος-Ανδρολόγος, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Giessen,
Γερμανίας, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου Φρανκφούρτης,
Γερμανίας, Δ/ντής Ουρολογικής Κλινικής Λαπαροσκοπικής,
Ρομποτικής & Ελάχιστα Επεμβατικής Ουρολογίας Doctors' Hospital

**«Η ΡΟΜΠΟΤΙΚΗ ΟΥΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»**

Η απόφασή του να «ακολουθήσει το όνειρό του», ν' αφήσει πίσω του την πεπατημένη της ελληνικής μизέριας στην ιατρική εκπαίδευση και η εμμονή να δουλέψει σκληρά και έξυπνα ήταν αρκετά για να καταφέρει να εκτιναχθεί σε πρωταγωνιστική προσωπικότητα στο χώρο της Ουρολογίας στη Γερμανία και στην Ελλάδα.

Σαν γιατρός πρωτοπόρος στις νέες τεχνολογίες και σαν συνάδελφος βοήθησε τους συνανθρώπους του, αλλά και τους συναδέλφους του με κάθε τρόπο στη ζωή, αλλά και στη σταδιοδρομία του.

Η σύντομη πορεία, αλλά με όλο το μέλλον μπροστά του στο δύσκολο δρόμο της Ουρολογίας τού επιφύλαξε μοναδικές συγκινήσεις αλλά και διακρίσεις, αξιωνόντάς τον σήμερα να ηγείται της ρομποτικής εξέλιξης στην Ελλάδα.

Γεννήθηκε στον Πειραιά από μητέρα μικρασιατικής καταγωγής από την Κάλυμνο και πατέρα Συριακό, οι οποίοι ήρθαν στην πρωτεύουσα των δύσκολων μετακατοικιών χρόνων προς αναζήτηση μίας καλύτερης τύχης. Ο πατέρας καπετάνιος στα καράβια, έλειπε συνέχεια, αλλά η μάνα ήταν ο καπετάνιος της οικογένειας. Ευχή και κατάρτα των γονιών του, που έχασαν ο καθένας τους από έναν αδελφό από εργατικό ατύχημα στα καράβια, να σπουδάσει αλλά να μη γίνει ναυτικός.

Η επιτυχία, κατόπιν Πανελλαδικών εξετάσεων, στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης, ήρθε φυσικά και αβίαστα μετά την αποφοίτησή του από το Λύκειο.

Στην Ιατρική Σχολή συνέχισε να αποδίδει στο μέγιστο βαθμό, αποφοιτώντας με άριστα. Ποτέ δεν φοβήθηκε κόπους και θυσίες και χαρακτηριστικά θυμάται ότι, ενώ τα υποχρεωτικά μαθήματα επιλογής στην Ιατρική Σχολή ήταν οκτώ, εκείνος επέλεξε δύο παραπάνω στα οποία έδωσε εξετάσεις και άριστα.

«Οι εξελίξεις στην Ιατρική απαιτούν συνεχή προσπάθεια πέρα από τα συνηθισμένα και τα υποχρεωτικά», εξομολογείται.

Η σταδιοδρομία στη Γερμανία

Όντας αγροτικός Ιατρός στη Λίνδο, στο νησί της Ρόδου, προσγειώνεται απότομα στη μизέρια της ιατρικής εκπαίδευσης και παροχής υπηρεσιών υγείας και αποφασίζει μαζί με τη σύζυγό του να ακολουθήσουν το όνειρό τους, σαν επιστημονικοί μετανάστες στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας. Η επιλογή της Ουρολογίας ήταν τυχαία, αλλά και συνειδητή: «ό,τι είχε να παρουσιάσει η Ιατρική από τεχνολογικής εξέλιξης στο τέλος της δεκαετίας του '80 και στις αρχές της δεκαετίας του '90 (εξωσωματική λιθοτριψία, ενδοσκοπική και λαπαροσκοπική χειρουργική), συνέβαινε στην ειδικότητα της Ουρολογίας και στη χώρα της Γερμανίας». Στον τελευταίο χρόνο της ειδικότητας λαμβάνει τον τιμητικό τίτλο του επικεφαλής των ειδικευομένων.

Στο νοσοκομείο που ξεκίνησε και τελείωσε την ειδικότητα της Ουρολογίας ρίωσε και έγινε κατόπιν, για τα επόμενα 5 χρόνια, διευθύνων επιμελητής της Ουρολογικής και Παιδουρολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Nordwest της Φρανκφούρτης.

«Για να σε αποδεχθούν οι Γερμανοί και να σου δώσουν υπευθυνότητα και αξιώματα πρέπει να είσαι, σαν ξένος, δυο φορές καλύτερος από τους ντόπιους». Ήταν ο πρώτος που πραγματοποίησε στη Φρανκφούρτη λαπαροσκοπική ριζική προστατεκτομή και είχε –μέχρι την επιστροφή του στην Ελλάδα, μετά από 11 χρόνια επιτυχημένης σταδιοδρομίας στη Γερμανία– το μεγαλύτερο αριθμό λαπαροσκοπικών ριζικών

προστατεκτομών στην πόλη της Φρανκφούρτης. Έχει χειρουργήσει ζωντανά σε πολυάριθμα λαπαροσκοπικά συνέδρια, τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Γερμανία. Η φήμη του είχε απλωθεί από τη Γερμανία μέχρι και την Ελλάδα και πολλοί Έλληνες ασθενείς έσπευσαν να χειρουργηθούν από εκείνον στη Γερμανία. Έχει εκπαιδεύσει πολλούς Έλληνες Ουρολόγους στην λαπαροσκοπική Ουρολογία, τους οποίους φιλοξένησε σαν επισκέπτες-ιατρούς για μεγάλο χρονικό διάστημα στο Νοσοκομείο στη Φρανκφούρτη. Η εκπόνηση της διδακτορικής διατριβής και της υπηγεσίας στο Πανεπιστήμιο της Φρανκφούρτης τού άνοιξαν το δρόμο της ακαδημαϊκής καριέρας και της διδασκαλίας στους φοιτητές και του έδωσαν τον τίτλο του αναπληρωτή Καθηγητή.

Η επιστροφή στην Ελλάδα

Η ανάγκη ανάπτυξης στην Ελλάδα μίας σύγχρονης λαπαροσκοπικής και ρομποτικής Ουρολογικής κλινικής και η βαθιά νοσταλγία του για την πατρίδα, τον τράβηξαν πίσω στην Αθήνα τον Σεπτέμβριο του 2006, όπου ίδρυσε και διέυθυνε τις ουρολογικές κλινικές, πρώτα στο Ιατρικό Αθηνών και μετά από δύο χρόνια στο Doctors' Hospital, παρέχοντας σε τεράστιο αριθμό ασθενών τις πιο σύγχρονες ουρολογικές τεχνικές, όπως προχωρημένη λαπαροσκοπική Ουρολογία, Ενδοουρολογία, μικροχειρουργική, Laser και ρομποτική Ουρολογία. Συνέβαλε στην καθιέρωση της ρομποτικής Ουρολογίας στην Ελλάδα και είναι, με βάση τα δεδομένα της εταιρείας που αντιπροσωπεύει το ρομποτικό σύστημα da Vinci στη χώρα μας, ο πρωτοπόρος τόσο σε αριθμό όσο και σε επιτυχίες ρομποτικών ουρολογικών επεμβάσεων, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στα Βαλκάνια. Πραγματοποίησε στην Ελλάδα την πρώτη ρομποτική ριζική προστατεκτομή και διέυρνε το φάσμα εφαρμογής της ρομποτικής χειρουργικής στην αντιμετώπιση και άλλων ουρολογικών παθήσεων. «Έχω σταματήσει πια να εκτελώ ανοιχτές και αιμορραγικές επεμβάσεις», κάνοντας πραγματικότητα το όνειρο μιας ελάχιστα τραυματικής χειρουργικής προσέγγισης. Το εκπαιδευτικό του έργο σε λαπαροσκοπικές, ρομποτικές και laser δραστηριότητες της Ουρολογίας συνεχίζει να είναι μοναδικό.

Σκοπός του είναι να κάνει, ιδιαίτερα σήμερα, την περίοδο της οικονομικής κρίσης που περνά η πατρίδα μας, τη ρομποτική Ουρολογία οικονομικά προσιτή σε όλο και περισσότερους ασθενείς. Γι' αυτό το λόγο, συνεργάζεται και με την ιδιωτική κλινική Doctors' Hospital, η οποία παρέχει οικονομικά προσιτές τιμές και σε ασθενείς με κρατική ασφάλεια (ΙΚΑ, Δημόσιο κτλ.). Έλαβε πολλές διακρίσεις τόσο, στη Γερμανία όσο και στην Ελλάδα, αλλά αισθάνεται ιδιαίτερα υπερήφανος για την ανιδιοτελή αναγνώριση που χαιρεί από τους συναδέλφους και τους ασθενείς του όλων των κοινωνικών στρωμάτων. Ανάμεσα σε χειρουργεία, κλινική, ομιλίες, διαλέξεις και δημοσιεύσεις, φροντίζει να βρρίσκει λίγο ελεύθερο χρόνο για τις αγαπημένες του ασχολίες. Η οικογένεια, το διάβασμα και ο κινηματογράφος είναι τα χόμπι του, το παράπονό του όμως είναι ότι η μέρα έχει μόνο 24 ώρες, που δυστυχώς δεν του αρκούν! 📌